

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1103

04.05.2024 (135)

Michael Kühnen

De tweede revolutie Deel I: Geloof en strijd

Deel 16

We willen de vele anderen niet - de lauwen, de twijfelaars, de betweters, de bourgeoisie!

Ze zullen vanzelf komen als het succes aan onze kant staat. We trekken ons niets aan van de scrupules en angsten van een burgerlijke wereld. Zolang we bij elkaar blijven, een samenzwerende gemeenschap vormen, zijn we onoverwinnelijk. En als duizenden in de gevangenissen zullen zitten en de anderen door iedereen opgejaagd zullen worden:

Er brandt een vuur in ons dat alleen de dood kan doven! De hoge pieten bijten hun tanden stuk op ons. Ze begrijpen ons niet en daarom blijven ze hulpeloos. Ze denken in termen van - "welvaart", "vrede", "economische groei", ze behandelen ons als criminelen en tegelijkertijd zeggen ze:

"Ga naar de reactie, naar de Nationale Democraten, kom in het reine met deze staat en niemand zal je pijn doen."

Nee! We zullen dit systeem nooit erkennen, we zullen het verraad van Duitsland nooit ongestraft laten! We kunnen niet gekocht worden in een tijd waarin alles te koop lijkt. Wij keren ons tegen deze tijd van verval, van decadentie. We spugen op

jullie respectabiliteit, die slechts het gordijn is om het onvoorstelbare kwaad en de verdorvenheid in jullie te verbergen! We buigen niet voor geweld, we buigen niet voor omkoping, we buigen niet voor jullie zoete geratel van woorden waarin jullie zelf nauwelijks nog geloven. Hoe kunnen we erin geloven?

Er zijn zes termen die ons wezen karakteriseren:

Geloof.

Gehoorzaamheid.

De strijd.

De kameraadschap.

Wil.

Vermogen.

-

Het geloof in Duitsland en onze beweging is de drijvende kracht achter onze toewijding.

In een wereld van gedachteloos cynisme, verveelde arrogantie, maar ook van berusting en doemdenken, waken wij over het hete vuur van ons geloof. Het bepaalt ons jonge leven, geeft ons de kracht en de hoop voor de toekomst. En toch is er niets zweverigs of onvoorstelbaars aan dit geloof. Het heeft een concrete inhoud - onze mensen - en een concreet doel - hun toekomst. Dit geloof is onze betekenis en ons doel, en we moeten het altijd behouden. "Geloof in de beweging!" betekent dat ook:

"Vertrouw op hun leiderschap!" Een vechter moet zich kunnen aanpassen, moet gehoorzaamheid leren: **"Wie niet heeft geleerd te gehoorzamen, zal nooit bevelen kunnen geven!"**

Gehoorzaamheid is de grote deugd van onze revolutie.

In een beweging die de beste persoon aan de top plaatst en hem of haar alle macht van commando en discipline geeft, moet gehoorzaamheid strikt worden beoefend. Ik bedoel geen ziellose cadre-gehoorzaamheid, maar het vrijwillige, enthousiaste verlangen om met je discipline bij te dragen aan de verwezenlijking van een grote droom die we allemaal gemeen hebben. We kunnen het ons niet veroorloven om grote discussies te voeren als we willen winnen. Eén persoon heeft de leiding en draagt de volledige verantwoordelijkheid - de anderen moeten zich aansluiten bij het grote front van onze revolutie totdat ze zelf klaar zijn om de beweging te dienen als ambtsdragers, misschien zelfs op een dag als politieke leiders.

De strijd is ons doel in het leven.

Het is gezond en natuurlijk om vreugde te vinden in strijd en mannelijke beproeving. Alleen als we in gevecht zijn, onszelf bevestigen, de vijand confronteren, vinden we ons geluk en kunnen we de beweging echt dienen. Veel mensen houden toespraken, maar bij ons moet je vechten, je inzetten, vervolgingen en opofferingen op je nemen. In deze wereld zijn dingen alleen veranderd door actie, nooit door opschepperige toespraken! Niets is echt totdat het zich heeft bewezen in de strijd, daar is veredeld en bevestigd. De strijd, de strijd der machten, dat is de selectie van de besten, de waardigen. Dit is waar de mensen worden gevonden die geschiedenis schrijven, dit is waar de beslissingen worden genomen. We gaan de strijd niet uit de weg - we zoeken hem op! **Voor ons is er alleen maar alles of niets!**

Of we vernietigen onze vijanden en met hen die van ons volk, of we hebben de test niet doorstaan. We mogen nooit compromissen sluiten, we moeten revolutionair blijven in elke situatie, buigzaam in tactiek maar staalhard in principe. Het is logisch dat een dergelijke levenshouding, die comfort veracht en opoffering eist, slechts weinigen kan aanspreken - de besten. Het is onze trots om bij hen te horen.

Kameraadschap is de basis van onze gemeenschap.

We hebben een moeilijke weg voor de boeg - conflicten met het ouderlijk huis, arrestaties, rechtszaken. Pesterijen, vervolging en gevangenis. Dit alles kunnen we alleen doorstaan als we voelen en weten dat we bij elkaar horen. De beweging moet een echt thuis worden voor de jonge militanten. Hier worden ze serieus genomen - hun wensen, hun ideeën, hun zorgen, hun problemen - hier wordt voor ze gezorgd, hier komt de een voor de ander op. Hier maakt het niet uit wie een basisschoolleerling of een student, een leerling of een werkloze is, hier vragen ze alleen: **"Ben je een goede kameraad, een strijdlustige, actiebereide en een rechtschapen Duitser?"**

Kameraadschap is de belangrijkste eis van onze beweging aan het individu. Wie geen kameraad voor anderen kan of wil zijn, heeft geen plaats in onze gelederen! We moeten deze geest behouden, alleen als het voorbeeld van onze kameraadschap overtuigend is, heeft onze strijd voor de Volksgemeinschaft van alle Duitsers zin.

Wil is de voorwaarde voor onze overwinning.

We geloven niet in het lot of toeval, we wanhopen niet in het aangezicht van de superioriteit van onze vijanden en we lachen om de sombere voorspellingen van de burgerlijke wereld:

We weten dat de wil de wereld vormt. Een gedisciplineerde, gezworen gemeenschap kan alles bereiken in deze wereld wanneer vurige overtuiging en een wil van staal samenkomen. Bestaat er een groter heldenlied in de Duitse geschiedenis dan dat van een beweging die, beginnend met zeven mannen, een natie veroverd, zes jaar lang een wereld van vijanden en een afgrond van verraad trotseert en, na een nederlaag, de harten van de jongeren weer wint ondanks verboden en terreur? En dit alles in nauwelijks een eeuw. Dit is de kracht van de wil en het was deze wil die Adolf Hitler deed zeggen: "NATIONAAL SOCIALISME ZAL DE VOLGENDE DUIZEND JAAR VAN DE DUITSE GESCHIEDENIS BEPALEN!".

Macht is het doel van onze strijd.

Wij zijn geen sektariërs! Politieke masturbatie is ver van ons verwijderd. De wil naar macht is gezond, we zijn niet bang om ernaar te grijpen. We verlangen er echter niet naar omwille van de macht zelf, maar om de wereld naar onze ideeën te vormen. Machtsmisbruik is niet te verwachten van mensen die de school van onze beweging hebben doorlopen. Maar macht is iets ondeelbaars:

Beperkte macht is geïnstitutionaliseerde machteloosheid. Daarom eist de nationaalsocialistische beweging onbeperkte macht in heel Duitsland. Dit recht komt voort uit de offers van onze strijders voor het volk in de afgelopen zestig jaar en uit de assertiviteit van onze partij. Dat zijn hoge eisen, daarom zal onze beweging nog lang klein blijven. Maar dat willen we zo.

Wanneer de tijd rijp is, zal er een massabeweging ontstaan uit de kaders die nu gevormd worden, maar de selectie van het leiderskorps zal nog steeds aan deze eisen moeten worden afgemeten. En zo gelden voor ons de concepten die - bedacht door het fascisme in 1919 - wet zijn geworden voor de nationale vrijheidsstrijders van alle landen en tijden. Het woord van Mussolini is van toepassing

:

"Geloof! Gehoorzaam! Vecht!"

Zo'n gemeenschap moet op een dag overwinnen, hoeveel tegenstanders ons ook in de weg staan, en dus zingen onze jonge strijders de oude verzen:

**"We geven niets om de onderkant en de bovenkant,
en ons de hele wereld kan geven
vervloeken of ook prijzen,
precies zoals ze het lekker vindt!"**

DE TWEEDE REVOLUTIE

Mij wordt vaak gevraagd of Hitler helemaal geen fouten heeft gemaakt, en ik word altijd vol afschuw aangekeken als ik antwoord: "*Hitler heeft een grote fout gemaakt: Hij was niet radicaal genoeg in 1933!*"

Ik wil geen misverstanden creëren:

Een revolutie hoeft niet het gevolg te zijn van kruitdampen, "vuurpelotons" en barricades. Ik heb geen kritiek op Hitlers strategie van een revolutie "zonder" een ruit in te slaan. "Als dat mogelijk is - zoveel te beter".

Maar de nationale opstand van 30 januari 1933 bleef onvolledig. Terecht, het revolutionaire leger van miljoenen SA:

"De nationale revolutie is geweest - waar is de socialistische revolutie?" Al snel spraken de revolutionaire nationaalsocialisten over de Tweede Revolutie, over de SA-staat die moest komen. De onvermoeibare voorvechter van deze Tweede Revolutie was Ernst Röhm, de stafchef van de SA. Een golf van bijeenkomsten, parades en marsen van de SA, interviews en toespraken van Röhm - dit alles diende om de geest van de revolutie levend te houden, om dichter bij het doel te komen van het verpletteren van de reactie na het marxisme. En Ernst Röhm was niet zomaar iemand:

Adolf Hitler heeft altijd moeten toegeven dat zonder hem de overwinning niet mogelijk was geweest. Hij was de onvermoeibare organisator van de Storm Detachments die met onmetelijke offers en een nooit aflatende toewijding de overwinning voor de Führer behaalden. Hij was het die in de jaren na de oprichting, van 1919-1923, de NSDAP tot een serieuze politieke factor maakte door zijn connecties met de Reichswehr en het Freikorps. Hij zorgde vanaf 1931 voor eenheid en discipline onder de soldaten van de partij en werd de echte schepper van de veelgeroemde SA-geest. Zijn toewijding en loyaliteit aan de Führer waren net zo bekend als zijn duidelijke ondiplomatieke en compromisloze vastberadenheid.

Het was dus ook Ernst Röhm die de grootste eer van de nationaalsocialistische beweging kreeg:

Ernst Röhm liep zij aan zij met de Führer om de doden van de martelaren van 9 november te eren tijdens het "Overwinningscongres van de Reichspartij" in 1933. Noch voor noch na de machtsovername was dit ooit toegestaan aan een partijkamerad. Op deze manier benadrukte Adolf Hitler symbolisch de diensten

van de stafchef aan de overwinning van de nationaalsocialistische beweging. Voor de hele Duitse vrijheidsbeweging is Ernst Röhm het model van onze strijd! En ondertussen heeft de nationaalsocialistische beweging, de NSDAP/AO, hem ook officieel gerehabiliteerd. Ernst Röhm heeft nooit een putsch tegen Hitler gepland, hij werd het slachtoffer van een smerige intrige van reactionaire elementen - vooral in kringen van de Wehrmacht. Er loopt een directe lijn van 30 juni 1934 - de uitschakeling van de SA - naar 20 juli 1944 - de putsch van de reactie. Het ene zou ondenkbaar zijn geweest zonder het andere.

Dit is de overtuiging van de jonge generatie revolutionaire strijders, maar ook veel oudere kameraden die de gebeurtenissen, de zogenaamde "Putsch van Röhm", nog uit eigen ervaring kennen, zijn het met ons eens. Zij, de voormalige revolutionaire vleugel van de NSDAP, zijn de enigen die trouw zijn gebleven. De anderen - conservatieven, filistijnen en reactionairen - werden meestal verraders, ze vergaten eer en eed en sloten zich aan bij het bezettingsregime van de naoorlogse periode, van wie ze later sommigen in hoge en hoogste posities dienden. Er zal geen "Harzburg Front" of "Potsdam Dag" meer zijn in de geschiedenis van onze beweging.

Wie is dat precies? De reactie?

Welke politieke en ideologische stromingen gaan er schuil achter deze term? Reactie lijkt op een veelarmig monster. Het omvat liberale en nationaal-conservatieve krachten, de oude klassen en lagen van een vastgeroeste samenleving, dat wil zeggen al diegenen die zich vastklampen aan privileges die allang achterhaald en betekenisloos zijn geworden. De reactie omvat politiserende kerkelijke kringen en zionistische opiniemakers, evenals de hele corrupte heersende klasse van democraten en bezettingsdienaren, kortom, iedereen die belang heeft bij het voortbestaan van dit systeem dat de toekomstkansen van ons volk vernietigt.

De drie beslissende nederlagen in haar geschiedenis werden het nationaalsocialisme toegebracht door de reactie:

Op 9 november 1923 werd de nationaalsocialistische revolutie met geweld en ontrouw neergeslagen door de reactionaire Beierse regering en militaire leiding.

Op 30 juni 1934 werd de revolutionaire SA door een intrige van reactionaire kringen van zijn macht beroofd en Ernst Röhm, de symbolische figuur van de Tweede Revolutie, werd samen met bijna de hele SA-leiding afgeslacht.

Op 20 juli 1944 bereikte het delirium van onophoudelijk, crimineel verraad zijn bloedige hoogtepunt. De daaropvolgende zuivering kwam 10 jaar te laat en kon de nederlaag niet meer afwenden.

De reactie is een gevaarlijke tegenstander omdat hij zichzelf slim kan maskeren:

Een bezettingsregime doet zich voor als een liberale democratie en capitulatiepolitici als nationaal betrouwbare patriotten en anticommunisten.

De reactie is geen eerlijke tegenstander, zoals het marxisme en zijn volgelingen. Het is ook geen verenigde organisatie die zonder problemen aangevallen en vernietigd kan worden. De reactie is de belichaming van burgerlijke scrupules, angsten en domheid omgezet in politiek. Daarom is ze zo moeilijk te bestrijden en zo gevaarlijk voor ons.

De grootste vijand van onze beweging in het kamp van de reactie is echter de zogenaamde "nationale oppositie" van Duitse Nationalen en Nationale Democraten (hier niet alleen opgevat als partijnamen). Deze "ook-nationalen" vervullen - bewust of onbewust - hun taak in de grote verwarring van de zachte onderdrukking. Hun aanpassing aan het systeem isoleert rechts van de revolutionaire stromingen van onze tijd. Hun verdediging van economische en kapitaalbelangen vervreemdt ons van het grote aantal ontevreden en achtergestelden. Hun poging om het nationale kamp te vormen tot de "beste CSU die er ooit was" - hun antisocialisme - kost ons de sympathie van de arbeidersklasse. Hun hypocriete nationale propaganda en hun tolerantie door de staatsveiligheid binden veel kameraden die zich anders bij ons zouden hebben aangesloten.

Deze "nationale kleinburgerij", deze reactionairen, hebben ons sinds het einde van de oorlog in vele vormen geconfronteerd. Hun laatste incarnatie tot nu toe is de NPD - de Nationale Democratische(!) Partij van Duitsland. Het is niet de taak van deze krant om de politiek van de dag te behandelen. Hier slechts zo veel:

Ons doel moet zijn om de splitsing en vernietiging van de NPD te bevorderen en haar revolutionaire, patriottische vleugel zelf over te nemen. Want de NPD en vergelijkbare groepen zijn niet nationaal! Zij zijn de erfgenamen van de Kahrs, Lossows en Seissers, de Hindenburgs en Hugenbergs, de Strausses en v. Thaddens. Zij zijn het paard van Troje van de reactie. Ze mogen nooit meer bondgenoten zijn in de strijd voor een nieuw Duitsland. We moeten ze elders zoeken:

Onder de ontevreden, de achtergestelden, de arbeiders en werklozen en de rusteloze jongeren onder de dragers van de revolutie van morgen.

Daarom zal onze revolutie anders zijn dan de eerste revolutie van 30

januari 1933!

Niet per se gewelddadiger, maar wel consistenter!

We kennen nu onze tegenstanders en vijanden, we weten hoe belangrijk het is om het revolutionaire vuur in ons te houden. We zullen de gelederen van de beweging niet openstellen voor onwaardigen. En we zullen niet rusten voordat de vijanden van ons vaderland vernietigd zijn. Laat niemand zich in ons misleiden:

Zij die tegen ons vechten zullen verpletterd worden; zij die ons uitlachen zullen spoedig hun lach verliezen!

Maar voor degenen die oprecht de weg naar een betere toekomst voor ons volk zoeken, reiken we onze hand!

ALLES VOOR DUITSLAND!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

19005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Gelieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

the NEW ORDER

Number 174 (2021) Printed 17/4 Printed 17/4 April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gottard Lenz

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!